

ÉÉN NACHT PRIVÉ – MANNENVERSIE

Een komedie in twee bedrijven

door

Stijn Cuypers

Leesexemplaar

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494.15.79.86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Karel</u> :	Eigenaar van een fitnesszaak.	(29 jaar.)
<u>Pieter</u> :	Zijn zakenpartner.	(32 jaar.)
<u>Rosette</u> :	Zijn moeder.	(59 jaar.)
<u>Vanessa</u> :	Een deurwaarder.	(29 jaar.)
<u>Marnix</u> :	Een klusjesman.	(45 jaar.)
<u>Carlos</u> :	De vriend van Vanessa	(30 jaar.)

Inhoud

Karel woont boven een fitnesszaak die hij samen met zijn partner Pieter uitbaat. Met de komst van een populaire fitnessketen in de buurt blijven de klanten echter weg en stapelen de schulden zich op.

Wanneer tot overmaat van ramp een deurwaarder haar opwachting maakt lijkt de zaak reddeloos verloren.

Maar dan staat er een onverwachte gast voor de deur...

Leesexemplaar

Decor

Een woonkamer op de eerste verdieping. Aan de jardin-kant bevindt zich een deur die uitgaat op een slaapkamer, Een tweede deur aan deze kant geeft uit op de badkamer.

In de achterwand bevindt zich een doorgang naar de trappenhal en een ingemaakte vestiairekast. Aan de court-kant bevindt zich een deur die uitgaat op een tweede slaapkamer en een tweede deur die uitgaat op de eerste verdieping van de fitnesszaak.

De woonkamer is ingericht met een bureau aan de jardin-kant, een centraal geplaatste zetel en een bar. Verder is de ruimte gedecoreerd met allerlei sportafbeeldingen en objecten. Achter een foto van Karel en Pieter is er een kluis in de muur ingebouwd en aan de trappenhal hangt een intercom.

Belichting

Een basis belichting met accenten op de meubels en een aangepaste belichting voor de nachtelijke scènes.

LeeseXemp

INHOUDSOPGAVE

Eerste bedrijf.....I1
Tweede bedrijf.....II1

Leesvoorbeeld

EERSTE BEDRIJF

PIETER zit aan zijn bureau te rommelen tussen een hoop papieren die de boekhouding vormen. Ondertussen is KAREL druk aan het telefoneren via de intercom.

KAREL

Neen het is niet dringend, tenminste als ge wilt dat heel de trappenhal verandert in de Niagara-watervallen. Sluit die leiding nu maar gewoon af.

PIETER

Problemen?

KAREL

Niets ernstig, er zit gewoon een klein barstje in de waterleiding.

PIETER

Een klein barstje dat de trappenhal in de Niagara-watervallen gaat veranderen?

KAREL

Als we een loodgieter konden laten komen, dan was dat probleem al lang van de baan.

PIETER

Laat anders Marnix er eens naar kijken.

KAREL

Marnix? Die is in staat om de waterleiding aan de elektriciteit te koppelen.

PIETER

Alsof wij zoveel handiger zijn.

KAREL

Wij moeten niet handig zijn, wij moeten ervoor zorgen dat de zaak goed draait.

PIETER

En dat de rekeningen betaald worden.

KAREL

Hoe erg is het?

PIETER

Als ik dat eens wist.

(Neemt een kartonnen doos en draait deze om zodat er nog meer papieren op het bureau vallen.)

Een rekening van nieuwe hometrainers, onbetaald. Achterstallige betaling van personeel. Een onbetaalde waterfactuur, straks sluiten ze de waterleiding nog af.

KAREL

Dan moeten we ons alleszins geen zorgen meer maken over die douche.

PIETER

Karel, we moeten iets bedenken of we kunnen de zaak opdoeken.

KAREL

Denkt ge dat ik daar nog niet mee bezig ben geweest?

PIETER

Al een geluk dat ik me eens bezighoud met het stort dat jij een boekhouding noemt.

(Neemt een reclamefolder van tussen de hoop papieren.)

Hier, Fitopolis, de nummer 1 fitnessketen van Europa. Krijg een topconditie dankzij ons "3-P" programma: power, pit en plezier.

KAREL

"3-p" programma, pretentieuze, prijzige pipos zeker.

PIETER

Dat kan allemaal best zijn, maar tegen zo'n mega-keten kan onze kleine fitnesszaak nooit concurreren.

KAREL

We moeten iets bedenken waardoor de klanten ons kiezen boven die rotzakken van Fitopolis.

PIETER

Juist! Maar wat?

KAREL

Ik heb zo eens zitten denken, veel mensen zeggen dat ze geen tijd hebben om naar de fitness te gaan.

PIETER

Maar we zijn al open van negen uur 's morgens tot acht uur 's avonds.

KAREL

Er zijn ook klanten die meer begeleiding nodig hebben dan anderen.

PIETER

Dat is logisch.

KAREL

En er zijn bepaalde klanten die heel veel geld overhebben voor die ene speciale behandeling.

PIETER

En hoe gaat gij voor die speciale behandeling zorgen?

KAREL

Ik niet, gij.

PIETER

Ik! Wat moet ik dan doen?

(KAREL neemt uit de schuif van het bureau een affiche en laat deze aan PIETER zien, zodanig dat het publiek nog niet kan zien wat erop staat.)

KAREL

Wat denkt ge?

PIETER

Zijt ge zot geworden! Geen sprake van!

(KAREL draait de poster naar het publiek, op de poster is een overduidelijk bewerkte foto van een bodybuilder te zien met het gezicht van PIETER, boven de foto staat in drukletter "één nacht privé".)

KAREL

Pieter, dit is de redding van onze zaak. De klanten die geen tijd hebben kunnen gewoon 's nachts komen, en ze krijgen zoveel begeleiding als ze zelf willen.

PIETER

En die speciale behandeling?

(KAREL kijkt PIETER veel betekenend aan.)

Geen sprake van.

KAREL

Het is onze enige kans.

PIETER

Onze enige kans waarop, op het uitbaten van een fitnessbordeel?

KAREL

(gaat op zijn knieën voor PIETER zitten.)

Alstublieft?

PIETER

Ik denk er nog niet aan, en ik wil dat ge die affiche vernietigt.

KAREL

Ik vrees dat dát niet zal gaan.

PIETER

Waarom?

KAREL

Ik heb aan Marnix gevraagd om de affiches op te hangen in de zaak.

PIETER

Ge belt onmiddellijk naar Marnix om die affiches te laten weghalen!

KAREL

Denk er anders eerst nog eens rustig over na.

(PIETER zijn blik spreekt boekdelen.)

KAREL

Al goed.

(Belt MARNIX op via de intercom.)

Marnix, ik heb nog een opdracht voor u. Neen er staat deze keer geen water in mijn kelder. Die affiches die ge hebt opgehangen, ik wil dat ge die terug van de muur haalt. Neen laat er maar een paar hangen, natuurlijk allemaal!

PIETER

Hoe haalt ge het in je hoofd, en daarbij wie zou er dáár nu op ingaan?

(Op dit moment gaat de deurbel.)

KAREL

(via de intercom.)

Ja? Kom maar naar boven.

PIETER

Verwachte gij iemand?

KAREL

Neen, het was een vrouwenstem.

PIETER

En wat komt ze doen?

KAREL

Dat ben ik vergeten te vragen.

PIETER

Als ze komt voor één nacht privé, ik doe het niet!

KAREL

Doe het voor de zaak?

PIETER

In geen honderd jaar.

KAREL

Doe het voor mij?

PIETER

In geen duizend jaar.

KAREL

Goed, dan zal ik mezelf wel opofferen.

PIETER

Neen, gij doet dat ook niet.

KAREL

Waarom niet?

PIETER

Dat ge dat nog moet vragen.

(Langs de trappenhal wandelt een knappe,
maar streng uitziende vrouw de kamer
binnen.)

VANESSA

Goedenavond, ik ben Vanessa Walgrave en ik...

KAREL

Wij hebben zojuist nog eens samen overlegd, en besloten
dat we onze actie toch niet gaan laten doorgaan.

VANESSA

Jullie actie?

KAREL

Ik ga ervan uit dat u bent afgekomen op de affiche die u
heeft zien hangen?

VANESSA

Ik heb geen weet van een affiche, ik ben deurwaarder.

PIETER

Deurwaarder?

VANESSA

Ik heb u een tweetal weken geleden een aangetekend
schrijven gestuurd.

KAREL

Daar weet ik niets van.

VANESSA

(Haalt een formulier uit haar tas.)

Volgens mijn gegevens werd dit schrijven ontvangen door Karel Van Brempt.

(Tegen PIETER.)

Dat bent u?

PIETER

Neen, ik ben Pieter D'hooge.

KAREL

Ik ben Karel, maar ik kan mij niet herinneren dat ik die brief ooit ontvangen heb.

VANESSA

Dit is uw handtekening?

KAREL

Ja, maar...

(PIETER begint te zoeken tussen de papieren die op de tafel liggen en haalt er een ongeopende envelop uit.)

VANESSA

Als ik dit zo bekijk, begrijp ik wel waar het probleem vandaan komt. Nu goed, wie gaat er met mij mee?

KAREL

Waar naartoe?

VANESSA

Ik kom uw inboedel noteren meneer, ik zou het appreciëren als u mij rondleidt door uw woonst.

KAREL

Ja, goed. We zullen eerst naar de zolder gaan, misschien vinden we daar nog wat verborgen schatten.

VANESSA

Ik hoop het voor u meneer.

(VANESSA en KAREL gaan af langs de trappenhal.)

PIETER

(via de intercom.)

Ja Marnix, kunt ge onmiddellijk naar boven komen. Ja het is dringend.

(PIETER draait een foto, die tegen de muur hangt, weg zodat er een ingebouwde kluis zichtbaar wordt. Uit de kluis haalt Pieter een enveloppe. Vervolgens schrijft hij aan het bureau een adres op een notitieblaadje. Hierna komt MARNIX de kamer binnen langs de ingang van de fitnesszaak.)

MARNIX

Waar brandt het?

PIETER

Op zolder.

MARNIX

Oei, en nu heb ik juist de waterleiding afgesloten.

PIETER

Karel zit op zolder met een vrouw.

MARNIX

Oei, en gij vertrouwt dat zomaar?

PIETER

Die vrouw is een deurwaarder, we zitten tot over onze oren in de schulden.

MARNIX

Oei.

PIETER

En het ergste is dat ik niet precies weet hoeveel schulden we hebben, heel onze boekhouding is een puinhoop.

MARNIX

Als ge graag hebt dat ik er eens naar kijk?

PIETER

Dat is heel vriendelijk, maar neen bedankt.

MARNIX

Het was maar een voorstel.

PIETER

Ik heb een andere job voor u.

(Geeft het notitieblaadje aan MARNIX.)

MARNIX

Wat moet ik daar gaan doen?

PIETER

Ge moet gewoon de bestelling op naam van Pieter D'hooge gaan ophalen.

MARNIX

Pieter D'hooge.

PIETER

Mijn bestelling dus.

MARNIX

De bestelling van den hoge Pieter, komt in orde.

(Op dit moment gaat de deurbel.)

PIETER

(via de intercom.)

Ja? Kom maar naar boven.

MARNIX

Oei, misschien nog nen deurwaarder?

PIETER

Eén zal wel genoeg zijn zeker?

(Geeft de enveloppe.)

Hier, dat zou voldoende moeten zijn.

MARNIX

(Bekijkt de inhoud.)

Ja hallo, ik dacht dat jullie in de schulden zaten?

PIETER

Ik heb een reserve voor noodgevallen, maar geen woord tegen Karel hierover.

MARNIX

Krikkrak, mond op slot en de sleutel ingeslikt. Neen wacht, als ik eerst mijn mond op slot doe kan ik die sleutel niet meer inslikken. En als ik eerst de sleutel inslik dan...

PIETER

Ga nu maar snel voor Karel iets merkt.

MARNIX

Ik ben al weg.

PIETER

En zijn die affiches al uit de zaak?

MARNIX

Ge gaat er geen enkele meer terugvinden.

PIETER

Prima.

MARNIX

Ik heb ze gratis uitgedeeld aan de klanten.

PIETER

Wat?

MARNIX

Grapje hè Pieter, het was nochtans ne knappe foto.

(MARNIX gaat af langs de ingang van de fitnesszaak. Op hetzelfde moment komt een oudere vrouw met een reiskoffer de kamer binnen langs de trappenhal.)

PIETER

Goedenavond mevrouw?

ROSETTE

Karel Van Brempt.

PIETER

Pieter.

ROSETTE

Neen, niet Pieter, Karel. Ik ben op zoek naar Karel van Brempt.

PIETER

Neen ik ben Pieter, Karel is op zolder met de deurw...
Hij is even bezig op zolder, met de deur op slot.

ROSETTE

Wel, ga hem dan halen.

PIETER

Ik denk niet dat hij nu gestoord wil worden.

ROSETTE

Ook goed. Ga je hier blijven staan gapen als een goudvis,
of ga je mijn jas nog aannemen?

PIETER

Natuurlijk, wat dom van me.

(Neemt haar jas aan en hangt deze aan de
kapstok.)

ROSETTE

Je hebt natuurlijk jezelf niet gemaakt hè jongen.

(Zet zich in de zetel.)

Breng mij maar een porto.

PIETER

Excuseer, maar wie bent u?

ROSETTE

Rosette, droog.

PIETER

Rosette Droog, aangenaam. Ik ben Pieter D'hooge.

ROSETTE

Neen, de Porto droog. Ik wens een droge Porto.

PIETER

(Schenkt een Porto in.)

Wat komt u hier doen mevrouw?

ROSETTE

Dat heb ik u toch al verteld, ik ben hier voor Karel.

PIETER

Maar misschien kan ik u in tussentijd wel helpen?

ROSETTE

Als u mij nu gewoon mijn Porto geeft, dan heeft u al genoeg geholpen.

PIETER

(Geeft haar de Porto.)

Alstublieft.

ROSETTE

U zou misschien ook dat bureau kunnen opruimen, wat moet Karel wel niet denken als hij deze varkensstal ziet.

PIETER

Een goed idee mevrouw.

(PIETER begint het bureau op te ruimen,
in tussentijd steekt de vrouw een sigaar
op.)

PIETER

Mevrouw zou u het erg vinden om...

ROSETTE

Is er iets?

PIETER

Neen, laat maar.

(KAREL komt samen met de deurwaarder de
kamer weer binnen.)

PIETER

Karel, er is hier een vrouw voor u. Ik weet niet wat ze komt doen, of wie ze is, maar ik zou willen dat je dat verschrikkelijk mens zo snel mogelijk weer buiten werkt. Wat een tang is me dat.

KAREL

(Ziet de vrouw zitten.)

Mama?

ROSETTE

Kareltje!

KAREL

Wat doe jij hier?

ROSETTE

Ben je niet blij me te zien?

KAREL

Jawel, natuurlijk wel. Alleen verbaasd. Jij zat toch in Australië?

ROSETTE

Ik had je toch een brief gestuurd om je te verwittigen van mijn komst.

KAREL

Een brief? Die moet dan verloren zijn geraakt bij de post.

PIETER

(Zet de schoendoos met papieren terug in de kluis.)

Of verloren geraakt tussen de post.

ROSETTE

Is uw personeel altijd zo vriendelijk Karelkje?

KAREL

Mag ik u voorstellen, Pieter D'hooge, mijn zakenpartner.

VANESSA

Excuseer, maar ik zou graag verder werken, de klok tikt.

PIETER

Ik zal wel meegaan.

(VANESSA en PIETER gaan binnen in de logeerkamer.)

ROSETTE

Zakenpartner? Je hebt het ver geschopt Karelkje.

KAREL

In tien jaar kan er veel gebeuren.

ROSETTE

Tien jaar? Is het al zolang geleden?

KAREL

Of het moest zijn dat een jaar langer duurt daar tussen de kangoeroes?

ROSETTE

Kareltje, je weet dat ik moest gaan.

KAREL

Vader was nog geen jaar weg.

ROSETTE

De liefde kan je niet tegenhouden jongen.

KAREL

Maar waarom uitgerekend die kangoeroeboer.

ROSETTE

Je was oud genoeg om op je eigen benen te staan.

KAREL

Ik was tweeëntwintig en bleef alleen achter.

ROSETTE

Maar kijk, alles is toch goed gekomen.

KAREL

Wat kom je doen?

ROSETTE

Ik had gehoopt dat je die brief zou gelezen hebben.

KAREL

Nu je hier toch bent kan je het me even goed vertellen.

ROSETTE

Jouw stiefvader is vorige maand overleden.

KAREL

Dat spijt me voor u.

ROSETTE

Raakt jou dat dan niet?

KAREL

Ik heb die man nooit gekend, dan kan je toch niet van mij verwachten dat ik daar een traan om ga laten.

ROSETTE

Een longontsteking, een stomme longontsteking.

KAREL

Dat gebeurt.

ROSETTE

Buiten mij had hij niemand meer.

KAREL

Buiten jou en zijn gebuidelde vriendjes.

ROSETTE

Ik heb heel zijn fortuin geërfd.

KAREL

(Plots een stuk positiever.)

Maar ik ben natuurlijk wel blij dat, nu papa er niet meer is, je zo'n goede vent hebt gevonden.

ROSETTE

Ik zou jou al een deel van die erfenis willen schenken.

KAREL

Het is jammer dat ik nooit de kans heb gehad om hem beter te leren kennen.

ROSETTE

Dat vind ik ook jongen, maar ik ben blij dat ik terug bij mijn Kareltje ben.

KAREL

Een deel van de erfenis dus?

ROSETTE

De helft, uiteindelijk komt al het geld toch naar jou.

KAREL

De helft, dat waardeer ik enorm. Niet dat we het geld direct nodig hebben, gezien hoe de zaak hier draait. Maar elke euro is welkom natuurlijk.

ROSETTE

Dan zal twee miljoen ook wel welkom zijn zeker?

KAREL

Twee miljoen?

ROSETTE

Maar niet zo snel, ik ga je dat geld niet zomaar geven.

KAREL

Neen? Ik bedoel, natuurlijk niet. Wat zou ik dan moeten doen?

ROSETTE

Ik wil dat je een partner zoekt.

KAREL

Een partner?

ROSETTE

De dood van je stiefvader heeft me aan het denken gezet, ik wil nooit zo eenzaam worden als hij.

KAREL

Je hebt mij toch.

ROSETTE

Kareltje, ik begin ook een zekere leeftijd te krijgen en ik wil graag oma worden.

KAREL

Oma?

ROSETTE

Wat klinkt dat fantastisch, Oma. En om jullie een duwtje in de rug te geven heb ik een klein zakcentje klaar.

KAREL

Een zakcentje van twee miljoen.

(Op dit moment komen PIETER en VANESSA uit de logeerkamer.)

KAREL

Mama, dit is Valerie.

VANESSA

Vanessa.

KAREL

Vanessa Valerie, speciaal zo twee voornamen, maar wel mooi.

VANESSA

Ik heet gew...

KAREL

Vanessa is mijn vriendin.

VANESSA

Excus...

KAREL

Ik wou het nog even als verassing houden maar...

PIETER

Wat heeft dit...

KAREL

Pieter, wil jij mijn moeder haar bagage in de logeerkamer zetten?

ROSETTE

Waarom ging jouw vriendin de logeerkamer binnen met uw zakenpartner?

PIETER

Omdat zij helemaal niet...

KAREL

Omdat zij helemaal niet zelf al het werk wou doen.

ROSETTE

Wat voor werk?

KAREL

We gaan binnenkort behangen en Vanessa is de kamers al aan het opmeten.

VANESSA

Ik zou willen dat...

KAREL

Dat Pieter u helpt uitpakken, goed idee schat.

VANESSA

Schat?

ROSETTE

Wat een schitterend idee, wat heb ik toch een voortreffelijke zoon.

(Tegen PIETER.)

Daar kan jij nog wat van leren.

(Gaat de logeerkamer binnen.)

PIETER

Ja, hij is mijn grote voorbeeld.

(Tegen KAREL.)

Hier hebben we het nog over.

KAREL

Speel nu gewoon even mee, ik leg het u straks wel uit.

(PIETER gaat ook de logeerkamer binnen.)

VANESSA

Wat heeft dit te betekenen?

KAREL

Ga anders eventjes zitten.

VANESSA

Ik heb de tijd niet om...

KAREL

Iets drinken?

VANESSA

Ik vind dit uiterst ongepast meneer van Bremp.

KAREL

Meneer, dat klinkt zo stijfjes. Noem mij gerust Karel.

VANESSA

Ik hoop dat u een goede uitleg heeft voor dit eigenaardige gedrag.

KAREL

Porto?

VANESSA

Meneer van Brempt ik...

KAREL

Karel.

VANESSA

Karel, ik zou graag terug ter zake komen.

KAREL

Wil je liever iets fris?

VANESSA

Ik wil niets drinken, ik wil een uitleg.

(Karel schenkt zichzelf een borrel in en
neemt plaats in het salon.)

KAREL

Het is mijn moeder, ik heb haar in tien jaar niet gezien.

VANESSA

Dat is best een lange tijd.

KAREL

En uitgerekend vandaag staat ze hier aan mijn voordeur.

VANESSA

Maar dat verklaart nog steeds uw bizarre gedrag niet.

KAREL

Op de dag dat mijn leven in elkaar dreigt te storten.

VANESSA

Ik ben zeker dat er nog oplossingen mogelijk zijn.

KAREL

Op het moment dat een deurwaarder alles wat ik in al die
jaren heb opgebouwd komt weghalen.

VANESSA

Zover zijn we nog niet.

KAREL

Juist op dat ogenblik krijg ik te horen dat mijn moeder
geen jaar meer te leven heeft.

VANESSA

Het spijt me dat te horen.

(Zet zich naast KAREL in de zetel.)

KAREL

(Drinkt zijn borrel leeg.)

Het is verschrikkelijk.

(KAREL loopt terug naar de bar en
schenkt zich een volgende borrel in.)

KAREL

Moet jij echt niets hebben?

VANESSA

Vooruit dan, een Porto.

KAREL

Droog?

VANESSA

Doe maar een zoete.

KAREL

We hebben enkel droge.

VANESSA

Droog is prima.

(KAREL schenkt de drankjes in en zet
zich naast VANESSA.)

VANESSA

Wat heeft je moeder dan?

KAREL

Een erg zeldzame aandoening die blijkbaar enkel in
Australië voorkomt. Kangoeritis.

VANESSA

Dat klinkt ernstig.

KAREL

Dat moet wel, maar ze zal het niet snel laten merken, ze
is een sterke vrouw.

VANESSA

Dat heb ik al gemerkt.

KAREL

Maar toen jullie zonet in de logeerkamer bezig waren nam ze mijn hand vast, de tranen stonden in haar ogen. Karelkje zei ze, zo noemt ze mij altijd. Karelkje, voor ik sterf wil ik jou nog gelukkig zien worden in de armen van een vrouw.

VANESSA

(Drinkt haar Porto in één teug leeg.)

Wat een mooie laatste wens.

KAREL

Juist op de dag dat u hier langskomt.

VANESSA

Ik vind het vreselijk voor u, maar ik doe enkel mijn...

KAREL

Nog een Porto?

VANESSA

Nog eentje dan.

KAREL

(Schenkt de Porto in.)

En omdat het geluk van mijn moeder mij alles waard is, maar ik nog niemand heb, heb ik haar verteld dat wij een koppel zijn. Je zou een stervende vrouw erg gelukkig maken.

VANESSA

Maar u kan toch niet van mij verwachten dat...

KAREL

Kangoeritis, dat dat juist mama moet overkomen.

VANESSA

Het is erg ongebruikelijk.

KAREL

Ik had nog zoveel met haar willen doen, al die verloren tijd inhalen.

VANESSA

Goed, ik doe het.

KAREL

Je weet niet hoe gelukkig je mij, en mijn moeder, daarmee maakt.

VANESSA

Maar nu moet ik mijn werk echt verderzetten.

(Wil de badkamer binnengaan.)

KAREL

Heeft u regenlaarzen bij?

VANESSA

Neen, waarom?

KAREL

Dan zou ik u afraden die kamer binnen te gaan.

VANESSA

Oké dan, en wat heb ik hier nodig, skilatten?

(VANESSA gaat de slaapkamer binnen, op hetzelfde moment komt PIETER uit de logeerkamer.)

PIETER

Als ge maar niet denkt dat dat mens hier langer dan één nacht blijft.

KAREL

Het is wel mijn moeder waar ge het over hebt.

PIETER

Moeder of niet, morgen zoekt ze maar een hotel.

KAREL

Ik ga mijn moeder niet zomaar op straat zetten.

PIETER

Goed, dan zoek ik wel een hotel. Dan kunt ge ineens de slaapkamer in duiken met mevrouw de deurwaarder, maar pas op dat ze bij het buitengaan niet alles meeneemt.

KAREL

Pieter, doe nu eens rustig.

PIETER

Rustig, wat had heel die komedie te betekenen?

KAREL

Mijn moeder is hier niet zomaar.

PIETER

Dat zou er nog aan moeten ontbreken. Wat komt ze doen?

KAREL

Mijn stiefvader is overleden.

PIETER

De kangoeroeboer?

KAREL

Blijkbaar zat hij er warmpjes in.

PIETER

Dat is mooi.

KAREL

En mijn moeder was de enige aan wie hij alles kon nalaten.

PIETER

Dat is heel mooi.

KAREL

En nu wil mijn moeder mij de helft geven.

PIETER

Dat is...

KAREL

Twee miljoen.

PIETER

Twee miljoen? Maar dat is onze redding.

KAREL

Ik weet het.

PIETER

Zo zijn wij ineens uit de schulden.

KAREL

Ik weet het.

PIETER

En we kunnen nog een Porsche kopen als bedrijfswagen ook.

KAREL

Een Porsche per persoon.

PIETER

Maar dat verklaart nog altijd die toestand niet met Vanessa Valerie.

KAREL

Mama wil dat geld pas geven als ik een partner heb gevonden.

PIETER

Een partner? En het eerste dat in u opkomt is om de deurwaarder binnen te doen?

KAREL

Ik moest toch iets verzinnen.

PIETER

Verzinnen, dus ik ben plots niet goed genoeg meer voor meneer?

KAREL

Schat, zo moogt ge dat niet zien.

PIETER

En hoe moet ik het volgens u dan wel zien?

KAREL

Ge hebt zelf gezien dat mijn moeder soms niet de gemakkelijkste is.

PIETER

Dat zoudt ge niet zeggen.

KAREL

Als ze erachter komt dat wij een koppel zijn...

PIETER

Wat dan?

KAREL

Ik zie haar nog in staat om die twee miljoen te doneren aan de eerste de beste Greenpeace puistenkop die haar op straat aanspreekt.

PIETER

En mevrouw de deurwaarder vindt dat allemaal oké?

KAREL

Ik heb haar de ernst van de zaak doen inzien, en ze kan zich daarin vinden.

PIETER

Goed dan, maar ik hou u in de gaten Karel Van Brempt.

KAREL

Schat, ge weet toch dat gij de enige voor mij bent. En daarbij, wat zou ik nu met een vrouw kunnen doen.

(KAREL en PIETER zoenen elkaar. Op dit moment komt VANESSA de kamer terug binnen. KAREL merkt dit en doet alsof hij op zoek is naar de contactlens van PIETER.)

KAREL

Neen, ik vind ze echt niet. Ze zal misschien op de grond gevallen zijn.

(Beide heren bukken zich om op de grond te gaan zoeken, en stoten hierbij tegen elkaars hoofd. Op hetzelfde moment komt ROSETTE de kamer terug binnen met een toilettas in de hand.)

ROSETTE

Zo deden onze varkens in Australië dat ook. Ik voel me al helemaal terug thuis.

KAREL

Sorry mama, Pieter zijn contactlens was op de grond gevallen.

VANESSA

Goed, ik heb alles genoteerd dan ga ik maar weer naar huis.

ROSETTE

Naar huis, woon jij dan nog niet hier liefje?

KAREL

Natuurlijk wel, ze bedoelt dat ze de maten voor het behangpapier aan haar vader wil laten zien.

ROSETTE

Haar vader?

KAREL

Ja haar vader is behanger...

VANESSA

Dan ga ik maar.

ROSETTE

Zo laat op de avond nog?

VANESSA

Ik moet echt...

KAREL

Neen, mama heeft gelijk schat. Je moet die man daar op dit uur niet meer mee lastigvallen.

ROSETTE

Zo is dat, je moet op je eigen benen leren staan. Nu, als jullie het niet erg vinden ga ik me even opfrissen.

PIETER

Dat zou ik niet doen.

ROSETTE

Waar bemoeit u zich mee? Als ik mij wil opfrissen dan mag ik dat toch wel zeker.

PIETER

Natuurlijk, ik zou alleen die badkamer niet aanraden.

ROSETTE

En waarom niet?

KAREL

Een klein technisch defect, maar je kan de douches in de fitnesszaak gebruiken.

ROSETTE

Ook goed, dan kan ik ineens eens zien waar jij je de afgelopen tijd mee hebt beziggehouden.

PIETER

Ik zal het u wijzen.

ROSETTE

Zie maar dat je niet van de trap dondert zo zonder contactlens.

(ROSETTE en PIETER gaan af langs de ingang van de fitnesszaak.)

VANESSA

Goed, ik ga naar huis.

KAREL

Wat zeg ik tegen mijn moeder?

VANESSA

Dat weet ik niet maar ik moet naar huis.

KAREL

Kan je niet één nacht blijven?

VANESSA

Eén nacht, en de volgende dagen dan?

KAREL

Ik vind wel een oplossing beloofd.

VANESSA

Ik heb geen slaapkledij bij me.

KAREL

Ik regel dat wel.

(Via de intercom.)

Ja Marnix, kan jij tussen de verloren voorwerpen eens kijken of er iets tussen ligt om in te slapen? Neen het is niet voor mezelf, breng maar iets naar boven.

VANESSA

Goed, zolang je maar niet denkt dat ik met jou in één bed slaap.

KAREL

Je kan de zolderkamer nemen.

VANESSA

Akkoord, maar één nacht en niet langer.

KAREL

Natuurlijk, geen probleem. Ik zal voor lakens en een kussen zorgen.

(KAREL gaat naar de slaapkamer, VANESSA zet zich in het salon en neemt haar halfvolle glas porto, drinkt dit in één teug leeg, loopt naar de bar en vult haar glas opnieuw bij. Met het volle glas neemt ze opnieuw plaats in het salon. Vervolgens komt KAREL de kamer terug binnen met een laken en kussens.)

VANESSA

Ik geloof u niet.

KAREL

Neen?

VANESSA

Neen, het klopt niet.

KAREL

Hoezo?

VANESSA

Ik kan niet geloven dat iemand als jij nog vrijgezel is.

KAREL

Mijn moeder ging er anders vanuit dat dat nog lang kon duren.

VANESSA

Waarom?

KAREL

Geen idee, maar als ze er twee miljoen, ik bedoel...

VANESSA

Twee miljoen?

KAREL

Ja, wij zeggen dat zo, als we iets heel graag willen. We hebben er twee miljoen voor over.

VANESSA

Op die manier, dat had ik nog nooit zo gehoord.

(Drinkt haar Porto leeg, en geeft haar lege glas aan KAREL.)

KAREL

Moet ik nog eens bijvullen?

VANESSA

Ik heb er twee miljoen voor over.

(Lacht met haar eigen grap terwijl Karel naar de bar gaat en het glas vult.)

VANESSA

Ik snap echt niet dat jij nog niemand hebt.

KAREL

Waarom is dat zo moeilijk te geloven?

VANESSA

Jij bent anders dan de andere mannen. Je bent zorgzaam, lief, eerlijk.

KAREL

Ik doe mijn best.

VANESSA

De meeste mannen die ik tegenkom zijn van die typische macho's.

KAREL

Die zullen ook wel hun goede kanten hebben.

VANESSA

Jij bent anders, jij hebt een heel zacht kantje.

KAREL

Dankjewel, denk ik.

VANESSA

Ik ben er zeker van dat jij een vrouw heel gelukkig kan maken.

KAREL

Daar ben ik toch niet zo zeker van.

(MARNIX en PIETER komen de kamer binnen langs de ingang van de fitnesszaal. MARNIX heeft een plastieken zak met sportkledij in zijn hand.)

MARNIX

Ik hoop dat het de juiste maat is.

(Bestudeert VANESSA tot zij er zichtbaar ongemakkelijk van wordt.)

KAREL

(Trekt de zak uit de hand van MARNIX.)

Dat volstaat wel, bedankt Marnix.

MARNIX

Als u nog iets nodig heeft Juffrouw, dan vraagt u maar naar Marnix.

VANESSA

Dat is heel vriendelijk, ik zal het onthouden.

KAREL

Bedankt Marnix.

MARNIX

Graag gedaan.

KAREL

Heb je graag dat ik je bed even dek?

VANESSA

Dat zou lief zijn. Of neen wacht, ik heb er twee miljoen voor over!

(Drinkt haar glas porto verder leeg.)

PIETER

Jij weet daarvan?

VANESSA

Natuurlijk Karel heeft mij dat verteld.

KAREL

Ja ik heb haar die uitdrukking geleerd.

PIETER

Uitdrukking?

KAREL

Die uitdrukking die we altijd gebruiken als we iets heel graag willen. Ik heb daar twee miljoen voor over.

VANESSA

Niet moeilijk dat jullie zoveel schulden hebben.

KAREL

Ik denk dat er iemand genoeg porto heeft gehad voor één dag, kom we gaan naar boven.

(KAREL en VANESSA gaan af naar de zolderkamer.)

MARNIX

Is dat trouwens iets nieuws, nen deurwaarder die blijft slapen?

PIETER

Een ideetje van Karel, ik denk dat hij hier een Bed and breakfast van wil maken.

MARNIX

Dat is zo slecht nog niet gezien, dan kan ze het bed eerst uitproberen voor ze het hier komt weghalen.

PIETER

Ik hoop dat het zover nooit komt.

MARNIX

Ik hoop met u mee, stel dat ik echt werk moet gaan zoeken.

PIETER

Als ge werk zoekt mag je altijd de badkamer hier eens onder handen nemen.

MARNIX

Ik zal er morgen mijn werk van maken, wat moet er gebeuren?

PIETER

We zitten met een barst in de waterleiding.

MARNIX

Ik los dat wel op, morgen gaat ge geen druppel water meer zien.

PIETER

Ik hoop dat als ik de douche openzet, ik nog wel water ga zien.

MARNIX

Geen paniek, de Marnix regelt dat.

PIETER

Hebt ge trouwens nog aan mijn bestelling gedacht?

MARNIX

(Haalt een juwelendoosje uit zijn binnenzak.)

Ge weet dat ge op mij kunt rekenen hè.

PIETER

Schitterend.

MARNIX

En dat is voor Karel?

PIETER

Neen, voor zijn moeder.

MARNIX

Aah, gij wist dat die ging komen?

PIETER

Maar neen, natuurlijk is dat voor Karel.

MARNIX

Als ge het vogeltje wilt houden moet ge hem ringen hè.

PIETER

Zo is dat.

MARNIX

Allé, met vogeltje bedoel ik Karel zelf hè, niet dat je die ring over Karel zijn...

PIETER

Ja Marnix, ik snap het.

MARNIX

Het is maar dat er geen misverstanden ontstaan hè.

PIETER

Ik zou u iets willen vragen.

MARNIX

Zolang het niet is om bruidsmeisje te zijn.

PIETER

Neen, wees gerust, daar zullen we wel een schoner exemplaar voor vinden.

MARNIX

Amai, merci.

PIETER

Ik zou willen dat ge ons verlovingsfeest organiseert.

MARNIX

Ik, ge wilt dat ik dat allemaal regel?

PIETER

Dat is toch echt iets voor u, al dat geregeld.

MARNIX

Ik weet niet of ik dat wel kan.

PIETER

Natuurlijk wel, ik heb een beetje geld opzijgezet waarmee ge u volledig moogt uitleven.

MARNIX

Ik zal mijn best doen.

PIETER

Kom ik zal die ring al eens veilig opbergen.

(Opent de kluis en haalt hieruit een blanco enveloppe, hij haalt de ring uit het juwelendoosje en stopt hem in de enveloppe.)

In die enveloppe valt die ring veel minder op, een kwestie van de verassing er nog wat in te houden.

(Stopt de enveloppe in de kluis en geeft het juwelendoosje terug aan MARNIX.)

MARNIX

Allé, ik krijg ook eens iets.

(Op dit moment komt ROSETTE ongemerkt de kamer binnen langs de ingang van de fitnesszaak, ze draagt een kamerjas. Ze vangt het volgende gedeelte van het gesprek op maar interpreteert dit verkeerd.)

PIETER

Wie het kleine niet eert is het grote niet weerd.

MARNIX

Ik ben alleen bang dat het zo'n stijve bedoening gaat worden.

PIETER

Vandaar dat ik u de leiding geef, dan kunt ge zelf kiezen hoe het gebeurt.

MARNIX

Maar ik heb het nog nooit gedaan.

PIETER

Dat loopt wel los, ge kunt bijvoorbeeld verschillende standjes voorzien?

MARNIX

Kan ik geen hulp krijgen van iemand?

PIETER

Neen, ik wil dat dit onder ons blijft.

MARNIX

Oké, dit blijft ons geheim.

PIETER

Ik ben er zeker van dat ge ons de avond van ons leven gaat bezorgen.

(ROSETTE, die duidelijk gechoqueerd is verlaat opnieuw de kamer.)

MARNIX

Dus verschillende standjes?

PIETER

Ja, met verschillende hapjes en drankjes, maak er maar iets leuks van.

MARNIX

Ik zal mijn best doen.

PIETER

Daar twijfel ik niet aan.

MARNIX

Goed, ik ga maar eens naar huis.

PIETER

Tot morgen.

(MARNIX verlaat de kamer langs de ingang van de fitnesszaal en op hetzelfde moment komt Rosette de kamer binnen.)

ROSETTE

Jullie zijn ook nog laat aan het werk?

PIETER

We hadden nog het één en ander te bespreken.

ROSETTE

Dat kan ik me voorstellen.

PIETER

Wilt u iets drinken?

ROSETTE

Je begint het te leren Pietertje.

(Zet zich in de zetel.)

PIETER

Een droge porto?

ROSETTE

Neen, Doe maar een plat watertje.

(PIETER schenkt de drankjes in terwijl
ROSETTE een sigaar opsteekt.)

PIETER

(Zet zich naast ROSETTE.)

Is het niet vreemd om na al die jaren terug in België te
zijn?

ROSETTE

Je hebt er geen idee van, en toch heb ik het leven hier
niet gemist.

PIETER

Hoe komt het?

ROSETTE

Te veel herinneringen.

PIETER

Aan wat er met de vader van Karel is gebeurd?

ROSETTE

Wat weet jij daarvan?

PIETER

Karel heeft me veel over u verteld.

ROSETTE

Is dat zo?

PIETER

Over het ongeval.

ROSETTE

Ongeval?

PIETER

Over hoe uw ex-man in slaap was gevallen op zijn motor.

ROSETTE

Op zijn motor? Als die smeerlap al ergens op was in slaap gevallen, zal het wel op zijn maîtresse zijn geweest.

PIETER

Maar Karel zei me...

ROSETTE

Ik kan me maar al te goed voorstellen wat Karel jou heeft verteld. Maar de waarheid is dat zijn vader mij heeft laten staan voor een goedkope del.

PIETER

Maar waarom zegt hij dan dat hij verongelukt is?

ROSETTE

Dat zal je aan hem moeten vragen, maar het is natuurlijk makkelijker om te zeggen dat je vader gestorven is in een tragisch ongeluk, dan dat hij mij heeft laten zitten voor een slet met de naam Chantal.

PIETER

Chantal, daar heeft hij me nooit iets over gezegd.

ROSETTE

En dat is nog niet eens het ergste. Het wicht had zelf een man en een negentienjarige dochter.

PIETER

Negentien, dan moet dat meisje even oud geweest zijn als Karel toen.

ROSETTE

Ik kan alleen maar hopen dat hij gelukkig is geworden bij zijn Chantal.

PIETER

Je hebt nooit meer iets van hem gehoord?

ROSETTE

Een jaar later ben ik verhuisd naar Australië.

PIETER

Helemaal naar de andere kant van de wereld.

ROSETTE

Bekijk jij de wereld dan niet graag, langs de andere kant?

PIETER

Ik ben zelf nog nooit in Australië geweest.

ROSETTE

De wegen van de liefde zijn ondoorgrondelijk, nietwaar?

PIETER

Zo is dat.

ROSETTE

En jij kan het weten.

PIETER

Het zal wel een heel avontuur geweest zijn, zo ver van huis.

ROSETTE

Dat was het zeker. Hou jij ook zo van avontuurtjes?

PIETER

Ik denk dat ik niet zo goed begrijp wat u bedoeld.

ROSETTE

Ik ken jullie geheimpje.

PIETER

Ah ja?

ROSETTE

Maar geen paniek, ik zwijg tegen Karel.

(KAREL komt via de trappenhal de kamer terug binnen.)

KAREL

Dat is hier precies al gezellig.

ROSETTE

Absoluut, ik heb wat beter kennis gemaakt met uw partner.

PIETER

Zakenpartner.

ROSETTE

Ja, wat anders?

KAREL

En je ziet er fris en fruitig uit, heeft de douche deugd gedaan?

ROSETTE

Zeker, een mooie zaak heb je hier uitgebouwd Karelkje.

KAREL

Dank je mama, maar het was me nooit gelukt zonder mijn partner.

PIETER

Zakenpartner!

ROSETTE

Gaat het jongen? Neem anders een borrel, dat ontspant de zenuwen.

PIETER

Misschien moet ik dat maar doen.

(Gaat naar de bar en schenkt zich een borrel in.)

ROSETTE

Ik heb trouwens iets leuks gevonden beneden in de badkamer.

KAREL

Je maakt me nieuwsgierig.

ROSETTE

Een leuke poster.

(Toont de poster met de reclame voor één nacht privé, PIETER ziet de poster en spuwt de borrel die hij net in zijn mond had terug uit.)

KAREL

Ik kan het uitleggen mama.

ROSETTE

Niet nodig jongen, ik vind dit een prima actie. Sterker nog ik heb zelf een beetje last van mijn schouders. Ze maken die vliegtuigen ook zo klein. Misschien dat een nachtje privé wel helpt.

PIETER

Excuseer!

ROSETTE

Een stevige training, en achteraf een ontspannende massage zou niet slecht zijn.

PIETER

Ik...

KAREL

Pieter gaat dat met plezier voor jou doen.

ROSETTE

Dat is dan afgesproken, en die poster hang ik boven mijn bed.

(VANESSA komt de woonkamer binnen langs de trappenhal en draagt de geleende sportoutfit, die net iets te klein is om comfortabel te zijn.)

ROSETTE

Ga jij zo laat nog sporten?

VANESSA

Neen, dit is mijn nachtkledij, dat slaapt heerlijk comfortabel.

ROSETTE

Als jij je er maar goed bij voelt kindje. Maar goed ik denk dat het inderdaad tijd is om te gaan slapen.

PIETER

Ik kan je geen ongelijk geven, het is een vermoeiende dag geweest.

ROSETTE

En voor ons moet het nog beginnen hè Pietertje?

PIETER

Hoe bedoel je?

ROSETTE

Eén nacht privé, laat me alle hoeken van de kamer maar eens zien.

PIETER

Ik denk dat...

ROSETTE

Grapje hè jongen, die privéles hou ik wel tegoed.

PIETER

Goed, ik denk dat het hoog tijd is dat ik in mijn bed kruip.

(Gaat richting slaapkamer.)

ROSETTE

Wat ben jij van plan?

PIETER

Gaan slapen.

ROSETTE

In de slaapkamer van Karel en Vanessa? Ik denk dat je verkeerd bent.

PIETER

Ik denk het ook. Ik bedoel, ik ben helemaal in de war vanavond.

(Gaat af langs de trappenhal.)

ROSETTE

Slaapwel.

VANESSA

Slaapwel.

(KAREL en VANESSA wachten totdat ROSETTE de logeerkamer in gaat, maar zij wacht op haar beurt totdat de andere twee de slaapkamer ingaan. Er ontstaat een onhandig spel met schijnbewegingen waarbij uiteindelijk niemand een kamer binnen gaat.)

ROSETTE

Ga maar al, ik ga nog even deze glazen wegzetten.

KAREL

Oké slaapwel.

(KAREL gaat de slaapkamer binnen, gevolgd door een ontevreden VANESSA. ROSETTE zet de glazen bij de bar, doet het licht uit en gaat vervolgens de logeerkamer binnen. Na een tijdje komt VANESSA uit de slaapkamer en sluipt richting zolderkamer, op dat moment komt ROSETTE de woonkamer binnen, doet de staande lamp aan en merkt VANESSA op.)

ROSETTE

Zo laat nog op wandel?

VANESSA

Ik moet even naar de wc.

ROSETTE

Dat moet ook gebeuren.

VANESSA

En u?

ROSETTE

Ik moet niet naar de wc, neen.

VANESSA

Ik bedoel, u bent ook nog wakker.

ROSETTE

Ah, ja. Ik kan de slaap niet vatten dus ik dacht, ik zet me even in de salon om mij te ontspannen met mijn boek.

VANESSA

Wat leest u?

ROSETTE

Das Kapital, van Karl Marx.

VANESSA

Dat zegt me vaag iets, is die niet verfilmd geweest?

ROSETTE

Dat zou me verbazen. Maar vertel eens, hoe heb jij Karel leren kennen?

VANESSA

Dat is eigenlijk heel toevallig gekomen. Ik had begin dit jaar een cruise cadeau gekregen, voor mijn negenentwintigste verjaardag.

ROSETTE

Negenentwintig, dat is toevallig. Karel is even oud.

VANESSA

En op een avond was er een feest met een orkestje dat allemaal klassieke muziek speelde.

ROSETTE

En toen hebben jullie voor het eerst met elkaar gedanst?

VANESSA

Neen, ik vond het daar oersaai dus ben ik weggelopen. En op het dek stond Karel naar de sterren te kijken.

ROSETTE

En dan hebben jullie samen naar de sterren gekeken, zo romantisch.

VANESSA

Neen, ik heb hem meegenomen naar een café en daar hebben we het op een zuipen gezet.

ROSETTE

En toen?

VANESSA

Ik herinner mij voor de rest niet zoveel meer van die avond. Maar ik werd wakker naast Karel.

ROSETTE

Maar de vonk is toen toch overgeslagen?

VANESSA

Ik wou niet overkomen als een slet, en dan ben ik maar een relatie met hem begonnen.

ROSETTE

Romantisch.

VANESSA

Maar ik zie Karel ook echt graag hoor.

ROSETTE

Dat doet me veel plezier.

VANESSA

Je mag het hem niet vertellen, maar hij heeft me alles gezegd.

ROSETTE

Wat gezegd?

VANESSA

De reden waarom u hier bent.

ROSETTE

Je weet er dus van.

VANESSA

Hij heeft me verteld dat u niet lang meer bij ons zal zijn.

ROSETTE

Niet lang? Ik ben wel van plan nog even te blijven. Maar uiteindelijk moet ik gaan.

VANESSA

Weet je, ik vind u een erg moedige vrouw.

(Omhelst ROSETTE.)

ROSETTE

Dank je wel, denk ik. Over moeten gaan gesproken, moest jij niet gaan?

VANESSA

Ik, gaan?

ROSETTE

Naar de wc.

VANESSA

Juist, ik was het bijna vergeten.

(Wil de trap nemen richting zolderkamer.)

ROSETTE

Ik denk dat je de verkeerde kant op gaat liefje.

VANESSA

Natuurlijk, wat dom van me.

(Gaat af langs de ingang van de fitnesszaak, ROSETTE neemt haar boek en wil hierin beginnen lezen, maar legt het al snel terug weg.)

ROSETTE

Zo zonder bril gaan we niet ver geraken Rosette.

(Gaat de logeerkamer binnen, VANESSA komt de kamer terug binnen en sluipt richting zolderkamer. Van zodra zij uit het zicht is verdwenen komt Karel de slaapkamer buiten met zijn gsm in de hand.)

KAREL

Ja ik ben al onderweg.

(KAREL gaat af langs de trappenhal naar beneden. Van zodra hij uit het zicht is verdwenen komt ROSETTE terug op met haar leesbril. ROSETTE gaat naar de bar, schenkt zichzelf een glas porto in, zet zich terug in de zetel en neemt haar boek. Even later komen KAREL en PIETER op langs de trappenhal.)

KAREL

Hoe kunt ge nu zo stom zijn om uw sleutels te vergeten.

PIETER

Ik weet het, het is al erg genoeg dat ik daar in de gietende regen moest staan wachten.

KAREL

Ocharme toch, kom hier.

(Omhelst PIETER.)

ROSETTE

Ben je hier al terug?

(KAREL en PIETER schrikken. KAREL die nog steeds zijn armen rond PIETER heeft begint hem te fouilleren.)

KAREL

Ik vind ze niet.

ROSETTE

Zijn er problemen?

KAREL

Zijn sleutels, Pieter is zijn huissleutels hier vergeten.

ROSETTE

Ze zullen hierbinnen misschien ergens liggen.

(Staat recht en begint te zoeken tussen de kussens van de zetel.)

Hier al niet.

KAREL

Moet dat echt nu? Blijf hier maar overnachten, dan zoeken we morgen verder.

PIETER

Prima idee, bedankt.

(KAREL en PIETER gaan richting slaapkamer.)

ROSETTE

Niets daarvan.

PIETER

Maar ik kan toch moeilijk buiten slapen?

ROSETTE

Geen sprake van dat jij bij Vanessa en Karel op de kamer gaat liggen. Neem de zolderkamer maar.

PIETER

Goed idee, dan ga ik maar eens slapen.

(PIETER gaat af langs de trappenhal richting zolderkamer.)

ROSETTE

Ik heb daarjuist Vanessa nog even gesproken.

KAREL

Ahja?

ROSETTE

Ze heeft me alles verteld.

KAREL

Zij weet daarvan?

ROSETTE

Natuurlijk, wat had je nu gedacht. Maar dat is niet erg hè jongen, ik begrijp dat wel.

KAREL

Je begrijpt het?

ROSETTE

Natuurlijk, je bent jong en dan doe je stomme dingen.

KAREL

Stomme dingen? Pieter en ik voelen ons daar heel goed bij.

(Op dit moment komt PIETER terug opgesloopen en probeert zich ongezien een weg te banen naar de slaapkamer.)

ROSETTE

Pieter! Wat heeft die er mee te maken?

(PIETER schrikt en vlucht terug de trap op naar de zolderkamer.)

KAREL

Alles.

ROSETTE

Was hij er dan ook bij?

KAREL

Waarbij?

ROSETTE

Toen je Vanessa hebt leren kennen op die cruise.

KAREL

Cruise? Ah, ja natuurlijk.

ROSETTE

Ze was aan het vertellen over het orkestje dat er die avond speelde.

KAREL

Ja dat was fantastisch, we hebben de hele avond met elkaar gedanst.

ROSETTE

Ik dacht dat jij daar helemaal niet bij was.

KAREL

Neen? Dan zal dat een andere avond geweest zijn.

ROSETTE

Jij stond toen buiten op het dek zei ze.

(Pieter probeert nogmaals naar de slaapkamer te sluipen.)

KAREL

Ja, ziek dat ik toen was, alles kwam er terug uit, recht de zee in.

ROSETTE

Vanessa zei dat je naar de sterren was aan het kijken.

(Drinkt haar glas porto leeg, ROSETTE staat recht om het lege glas aan de bar te zetten, PIETER schrikt hiervan, loopt achteruit, struikelt bijna over zijn eigen voeten en gaat af richting zolderkamer.)

KAREL

Naar de sterren? Ja dat heb ik haar wijsgemaakt, zodat we daarna samen heerlijk romantisch zouden kunnen zoeken naar de grote beer.

ROSETTE

Maar jullie zouden direct op café zijn geweest zei ze.

KAREL

Zeg wie is er hier eigenlijk op cruise geweest?

ROSETTE

Ik vertel alleen maar wat Vanessa mij heeft gezegd.

KAREL

Ik herinner het me allemaal zo goed niet meer, het is ook al vijf jaar geleden allemaal.

ROSETTE

Vanessa zei dat het begin dit jaar was?

KAREL

Ja, natuurlijk. Ik ben gewoon te moe om te kunnen nadenken.

ROSETTE

Het is inderdaad een mooi uur om te gaan slapen, slaapwel Karelkje.

KAREL

Slaapwel mama.

(ROSETTE dooft de staande lamp en gaat de logeerkamer binnen. KAREL verdwijnt in de slaapkamer. Niet veel later komt VANESSA de woonkamer binnen langs de trappenhal en tikt zachtjes op de deur van de slaapkamer.)

KAREL

Vanessa?

VANESSA

Ik heb zitten nadenken.

KAREL

Nadenken waarover?

VANESSA

Over ons.

KAREL

Ons?

VANESSA

Uw moeder wil graag dat gij een vriendin hebt, en ik vind u wel lief.

KAREL

Volgens mij hebt ge te veel Porto gedronken.

VANESSA

Dat ook, maar ik weet nog altijd wat ik doe, hier.

(Geeft een ring aan KAREL.)

KAREL

Wat is dat?

VANESSA

Zeg wie heeft er hier te veel gedronken, dat is een ring natuurlijk.

KAREL

Ja dat zie ik, maar wat moet ik daarmee?

VANESSA

Dat is mijn verlovingsring.

KAREL

Verlovingsring?

VANESSA

Ik heb zojuist een sms'je gestuurd naar Carlos.

KAREL

Wie is Carlos nu weer?

VANESSA

Carlos is mijn verloofde, nuja, was mijn verloofde.

KAREL

Vanessa, wat hebt ge gedaan?

VANESSA

Ik heb het uitgemaakt, ik wil bij u zijn Karel.

KAREL

Kom ik zal die ring op een veilige plaats opbergen.

(Neemt een blanco enveloppe uit het bureau en stopt de ring erin.)

Ik stop uw ring in deze enveloppe, dan valt hij niet zo op. En ik leg hem veilig weg in de kluis.

(Stopt de enveloppe in de kluis.)

En morgen als ge nuchter zijt zult ge wel inzien wat een slecht idee dit is.

(PIETER komt muisstil terug op langs de trappenhal.)

VANESSA

Dan heb ik nog tot morgenvroeg om u te overtuigen.

(VANESSA zoent KAREL op de mond en samen verdwijnen ze in de slaapkamer. PIETER blijft vertwijfeld achter in de woonkamer.)

DONKERSLAG

TWEEDE BEDRIJF

De volgende ochtend klinkt er lawaai in de badkamer, PIETER komt op langs de trappenhal en sluipt voorzichtig naar de badkamerdeur, wanneer hij deze langzaam opent komt MARNIX tevoorschijn met een afgekoppelde douchekop in zijn handen.

MARNIX

Handen omhoog!

PIETER

Verdomme Marnix, bezorg iemand anders een hartaanval! Wat doet gij hier zo vroeg al?

MARNIX

Ik had toch gezegd dat ik de badkamer onder handen zou nemen.

PIETER

Het is verdomme zes uur 's morgens, ge maakt iedereen wakker.

MARNIX

Maar ondertussen kan het varkentje zich wel gaan wassen, want uw badkamer is weer zo goed als nieuw.

PIETER

Ge meent het, dat komt goed uit, ik meende juist te gaan douchen.

MARNIX

Ge zult nog een vierentwintig uur geduld moeten hebben tot de siliconen goed droog zijn.

PIETER

Op één dag zal het nu ook niet meer aankomen zeker, ik zal wel terug beneden gaan douchen dan.

MARNIX

Ik zou u eigenlijk nog iets moeten vragen.

PIETER

Zolang het geen geld is.

MARNIX

Dat ook, maar dat regelen we wel via mijn advocaat.

PIETER

Advocaat?

MARNIX

Grapje hè, ge weet dat ik hier voor mijn plezier werk hè.

PIETER

Ik weet dat we al een tijdje achter staan met uw loon te betalen, maar dat komt in orde, beloofd.

MARNIX

Ik vertrouw u volledig Pieter, en daarbij, alles is beter dan heel den dag op het gezicht van die van ons te moeten zien.

PIETER

Maar wat wilt ge mij dan wel vragen?

MARNIX

Ik heb gisteren telefoon gekregen van de juwelier, in verband met die ring dat ik was gaan ophalen voor u.

PIETER

Ja, wat is daar mee?

MARNIX

Welnu, hij heeft mij blijkbaar de verkeerde meegegeven, en ik zou die zo snel mogelijk moeten gaan omwisselen.

PIETER

Als het dat maar is.

(PIETER neemt zonder te kijken de verkeerde enveloppe uit de kluis en geeft deze aan MARNIX. Op hetzelfde ogenblik komt Rosette uit de logeerkamer.)

PIETER

En als ge daar mee klaar bent dan moogt ge u bezighouden met de achterdeur, die klemt een beetje.

MARNIX

Ik zal er eens naar kijken.

PIETER

En nog eens bedankt voor...

(Beeld een ring die over zijn vinger
schuift uit, een gebaar dat ROSETTE
verkeerd interpreteert.)

MARNIX

Ge kent mij hè, ik ben ne man van daden.

(Knipoogt naar PIETER en verlaat de
kamer.)

PIETER

Ik ga eens douchen.

ROSETTE

Dat zal wel deugd doen na zo een zware nacht.

PIETER

Hoe bedoelt u?

ROSETTE

Een vreemd bed is altijd wat lastiger.

PIETER

Het was inderdaad wat ongemakkelijker dan ik gewoon ben.

(Gaat af, Op datzelfde moment komt KAREL
de kamer binnen.)

ROSETTE

Kareltje, goed dat ik u zie.

KAREL

Ook een goedmorgen mama, wat scheelt er?

ROSETTE

Ik weet niet goed hoe ik het moet zeggen.

KAREL

Probeer eens in het Nederlands?

ROSETTE

Ik heb gisteren een gesprek opgevangen tussen Marnix en Pieter.

KAREL

Ja?

ROSETTE

En ze hadden het over bepaalde dingen.

KAREL

Ik ben blij dat je het zo duidelijk weet te verwoorden.

ROSETTE

Dingen die eigenlijk niet zo netjes zijn.

KAREL

Niet zo netjes?

ROSETTE

En toen ik vanmorgen uit mijn kamer kwam hadden ze het er weer over.

KAREL

Het is niet waar?

ROSETTE

Toch wel.

KAREL

Je gaat me toch iets meer aanwijzingen moeten geven want anders gaat er bij mij echt geen lampje branden.

ROSETTE

Ik denk dat ze datgene waar ze het gisteren over hadden, vannacht hier, onder dit dak hebben gedaan.

KAREL

Ik weet niet of dat een Australische gewoonte is maar je bent erg vaag hoor mama.

ROSETTE

Ze hebben...

(herhaalt het ring-gebaar dat PIETER eerder naar MARNIX maakte.)

KAREL

Oké.

ROSETTE

Ik ben blij dat dat is opgehelderd.

(Gaat terug naar de logeerkamer, KAREL herhaal het ring-gebaar maar geraakt er niet wijzer uit. Ondertussen komt VANESSA uit de slaapkamer.)

VANESSA

Nu ben ik het beu, eerst giet ge me vol Porto om ervoor te zorgen dat ik uw vriendin wil spelen. Uiteindelijk lig ik daar poedelnaakt naast u en gebeurt er niets. Zijt ge knappere vrouwen gewoon, is het dat?

KAREL

Maar neen ik ben geen vrouwen gew..., die knapper zijn dan u gewoon. Ik wil gewoon mijn moeder doen geloven dat ge mijn vriendin zijt, dat wil toch niet zeggen dat we direct voor nageslacht moeten zorgen.

VANESSA

Ge moest blij zijn, zo moet ge uw moeder niets wijsmaken.

KAREL

Oké, iemand iets wijsmaken ligt inderdaad niet in mijn aard, maar dat neemt nog altijd niet weg dat gij van de ene dag op de andere uw vriend bij het vuilnis zet, terwijl ge mij amper kent.

VANESSA

Dat is het nu net, ik heb het gevoel dat ik al zoveel van u weet.

KAREL

Zo'n gevoel wordt heel vaak overschat, geloof me.

VANESSA

Maar dan kan ik u toch leren kennen.

KAREL

Waarom zoudt ge al die moeite doen.

VANESSA

Omdat ik me goed voel bij u.

KAREL

Net zoals ge u goed voelt bij Carlos, uwe vriend, weet ge nog?

VANESSA

Mijn ex-vriend. Ik heb het echt met hem gehad. Een man die langer in de badkamer zit dan zijn vriendin, dat is niet gezond.

KAREL

Ja oké, die kans is hier klein. Wij hebben zelfs geen deftige badkamer.

VANESSA

En voor de rest heeft hij ook geen tijd voor mij, altijd maar bezig met zijn zaak, en ik ben enkel goed genoeg als een leuk decorstuk. Één keer in de maand heeft hij tijd voor mij, en dan mag het al geen feestdag zijn, want dan gaat hij met zijn macho vriendjes feesten op café. "Sorry Babe, het is mannenavond".

KAREL

Maar wat doet u denken dat ik zoveel beter ben?

VANESSA

Gij zijt anders, meer het ideale schoonzoon type.

KAREL

Ideale schoonzoon, daar vallen vrouwen toch helemaal niet op.

VANESSA

Wel als je een relatie gewoon zijt met King Kong. Neen gij zijt ne goeie kerel, ge durft uw gevoelens te uiten. Ge zijt stijlvol, ge zijt niet bang om uwe vrouwelijke kant te tonen.

KAREL

Dat heb ik nog gehoord.

VANESSA

Maar wat houdt u dan tegen, ge zijt alles wat een meisje wil.

KAREL

Ik heb zo mijn twijfels.

VANESSA

Ge zijt alles wat dit meisje wil.

(KAREL loopt naar de kluis, neemt
daaruit de tweede enveloppe.)

KAREL

Ga naar Carlos en praat jullie problemen uit, geloof mij
het is beter..

(KAREL houdt per ongeluk de enveloppe
verkeerd vast zodat de ring op de grond
valt. Hij wil deze oprapen, maar op het
moment dat hij met de ring in zijn
handen op zijn knieën voor VANESSA zit
komt ROSETTE de kamer binnen. KAREL
merkt dit en doet alsof hij een
huwelijksaanzoek aan het doen is.)

KAREL

Wil je met mij trouwen?

VANESSA

Ja, natuurlijk wil ik dat.

(KAREL schuift de ring over de vinger
van VANESSA, deze bekijkt de ring vreemd
maar laat verder niets merken.)

ROSETTE

Kinderen jullie maken mij zo gelukkig.

KAREL

Ik wou het nog even geheimhouden, maar je hebt ons
betraapt.

ROSETTE

En daar ben ik erg blij om.

KAREL

Ik ook, heel blij.

VANESSA

Ik ben ook erg blij mevrouw, en nu we verloofd zijn laat
ik uw zoon nooit meer los.

ROSETTE

Mevrouw? Zeg vanaf nu maar mama.

VANESSA

Oké, mama.

ROSETTE

Wat klinkt dat heerlijk, ik heb even frisse lucht nodig om te bekomen van de emotie.

(Gaat langs de trappenhal naar buiten.)

KAREL

En ga nu naar Carlos en praat jullie problemen uit.

VANESSA

Ik denk er nog niet aan, nu we verloofd zijn blijf ik hier.

KAREL

Wij zijn niet verloofd, gij zijt verloofd met Carlos, van wie ge die ring hebt gekregen die er rond uw vinger zit.

VANESSA

Dit is helemaal niet de ring van Carlos.

KAREL

Hoe bedoelt ge?

VANESSA

Dit is één of andere goedkope ring, hij lijkt zelfs niet op die van Carlos.

KAREL

Maar dat kan niet, ik heb hem zelf in de kluis gelegd.

(Gaat tevergeefs in de kluis kijken of er nog een andere ring ligt.)

VANESSA

Oh neen, Carlos vermoord mij als hij erachter komt dat ik zijn verlovingsring ben kwijtgespeeld.

KAREL

Ik dacht dat ge het had uitgemaakt met hem?

VANESSA

Ja, maar dat was enkel om hem jaloers te maken.

KAREL

gij verandert ook sneller van gedacht dan een kameleon van kleur.

VANESSA

Ik ben dan ook een vrouw.

KAREL

Ik snap er niets van hoe kan die ring nu..

(Maakt opnieuw het ring-gebaar en krijgt een idee.)

VANESSA

Ik moet Carlos bellen.

(Neemt haar gsm.)

KAREL

Wacht daar nog even mee, Ik denk dat ik weet waar uw ring is. Ik ga Pieter en Marnix eens aan de tand voelen.

VANESSA

Ik zal ondertussen dan maar wat gaan sporten, dan komt deze tenue tenminste nog van pas.

(Legt haar gsm op de tafel, daarna gaan beiden af langs de ingang van de fitnesszaal, even later komt ROSETTE terug op en neemt haar jas van de kapstok.)

LeesExemplaar

ROSETTE

Wat een rotweer.

(Op het ogenblik dat ze terug naar buiten wil gaan gaat de gsm van VANESSA over.)

Vanessa! Is dat uw gsm die hier op tafel ligt?

(Neemt de gsm op.)

Met Rosette? Ja, dat klopt, maar ik kon Vanessa niet direct vinden en daarom dat ik eventjes opnam. Ik zal eens gaan kijken of ik ze kan vinden, en wat was uw naam zei u? Carlos, dat is toevallig mijn zoon heet Karel, dat lijkt op elkaar. Maar u kent hem misschien, Karel van de Fitnesszaak over de kerk, hij is tenslotte al een tijdje het lief van Vanessa. Ik weet niet of ik het u eigenlijk mag vertellen maar ze hebben zich vanmorgen verloofd.

(ROSETTE gaat af richting de zolder. Van zodra ze uit het zicht verdwenen is komen PIETER, MARNIX en KAREL de kamer terug binnen langs de ingang van de fitnesszaal.)

PIETER

Wilt ge nu eindelijk eens vertellen welk beest er u gebeten heeft.

MARNIX

Als ge wilt, ik heb nog wel iets staan tegen ongedierte.

KAREL

Hebt ge ook iets tegen eksters?

MARNIX

Zit er hier een ekster in huis?

KAREL

Ja, een ekster die graag verlovingsringen steelt.

MARNIX

Oei, dat is wel lastig.

KAREL

En het strafste is dat die ekster ook nog eens een andere ring in de plaats legt.

MARNIX

Slim beestje.

KAREL

En die ekster kent blijkbaar ook de code van de kluis.

PIETER

Wat wilt ge insinueren?

KAREL

Niets, het is alleen een feit dat de verlovingsring van Vanessa in die kluis zat, en dat die nu is veranderd in een compleet andere ring.

MARNIX

Maar dan zal dat die ring zijn die...

PIETER

Vanessa nu kwijt is, inderdaad.

KAREL

Wat weet gij over die ring Marnix?

PIETER

Niets, Marnix weet niets over die ring.

KAREL

Maar gij wel?

PIETER

Neen, ik heb daar ook niets mee te maken.

KAREL

Zijt ge zeker?

PIETER

Ik vind het echt erg dat ge mij zomaar verdenkt, hebt ge die ring niet per ongeluk ergens anders gelegd?

KAREL

Ik ben niet achterlijk hè, ik weet nog heel goed wat ik waar leg.

PIETER

Zoals bij uw boekhouding?

KAREL

Ge moet niet proberen van onderwerp te veranderen.

PIETER

Goed, vertel dan eens waarom Vanessa die trouwring aan u heeft gegeven.

KAREL

Omdat die te hard spande aan haar vinger.

PIETER

En ze wou al haar vingers kunnen gebruiken toen ze één nacht privé met u wou beleven?

KAREL

Dat is...

PIETER

Dat is precies wat ik vannacht heb gezien, dus verwijt mij niet dat ik iets achter uw rug zou doen terwijl ge zelf voor het andere team gaat spelen.

KAREL

Er is niets gebeurd vannacht.

PIETER

Bewijs het dan.

KAREL

Wat valt er te bewijzen?

PIETER

Bewijs dat er niets is tussen u en die Vanessa, en vertel aan uw moeder dat wij een koppel zijn.

KAREL

Ge weet dat dat niet gaat.

PIETER

Ik zie niet in waarom niet. "Ik ben Karel en ik val op mannen", zo moeilijk is dat toch niet.

KAREL

Pieter alstublieft.

PIETER

Ik ben Pieter en ik ben een homo!

(Op dit moment komt ROSETTE de kamer terug binnen.)

ROSETTE

Ik wist het!

(Legt de gsm van VANESSA weer op de tafel, PIETER schrikt zo hard zodat hij in een opwelling MARNIX een kus op de mond geeft.)

ROSETTE

Nu heb ik zeker nood aan frisse lucht.

(Gaaf af langs de trappenhal.)

MARNIX

Hiervoor gaat ge mij toch opslag moeten geven ze.

(Gaaf af langs de ingang van de fitnesszaal.)

KAREL

Ik kan beter Marnix wat gaan kalmeren, anders zitten we straks ook nog zonder goedkope klusjesman.

(KAREL gaat af langs de ingang van de fitnesszaal, op hetzelfde ogenblik komt VANESSA langs dezelfde deur terug binnen.)

VANESSA

Jullie zullen toch dringend moeten investeren in betere fitnessstoestellen, een fiets met vierkante wielen rijdt nog beter dan jullie hometrainer.

PIETER

Investeren? Ik zal al blij zijn als we binnenkort niet op straat staan.

VANESSA

Als de moeder van Karel haar geld aan jullie geeft, dan zijn de problemen toch opgelost.

PIETER

Maar moeten we dan de hele tijd met een leugen blijven leven?

VANESSA

Het is voor jullie bestwil, en hoelang zou het nog duren, een paar maanden?

PIETER

Een paar maanden?

VANESSA

Hoelang Rosette nog te leven heeft.

PIETER

Wat bedoel je?

VANESSA

Ik weet niet hoever haar Kangoeritis al gevorderd is.

PIETER

Kangoeritis?

VANESSA

Karel heeft me alles verteld.

PIETER

Maar de moeder van Karel is kerngezond.

VANESSA

Maar Karel heeft mij verteld dat...

PIETER

Karel heeft u iets wijsgemaakt, net zoals hij zijn moeder heeft wijsgemaakt dat jij zijn vriendin bent.

VANESSA

Maar waarom zou hij zoiets doen?

PIETER

Omdat... hij heeft daar zo zijn redenen voor.

VANESSA

Dus Karel zijn moeder denkt dat ik zijn vriendin ben en wil daarom een deel van haar erfenis aan hem geven, terwijl hij mij heeft wijsgemaakt dat zijn moeder terminaal ziek is, hoewel zij eigenlijk kerngezond is, zodat ik zijn vriendin zou spelen terwijl ik eigenlijk verloofd ben met Carlos. Maar aangezien Rosette helemaal geen Kangoeritis heeft en zij denkt dat ik nu verloofd ben met Karel en niet met Carlos, wil dat zeggen dat ik nog heel lang de vriendin van Karel zal moeten blijven spelen terwijl Carlos van niets weet, en dat wil zeggen...

PIETER

Dat wij dik in de miserie zitten.

VANESSA

Karel heeft mij gewoon gebruikt.

PIETER

En onze zaak is ten dode opgeschreven, tenzij...

VANESSA

Tenzij wat?

PIETER

Is er geen mogelijkheid dat wij uitstel van betaling kunnen krijgen?

VANESSA

Absoluut niet, ge denkt nu toch niet dat ik mij eerst laat misbruiken door nen hebberige vrouwenzot om hem dan te gaan helpen bij zijn financiële problemen.

PIETER

Ge kunt veel zeggen over Karel, maar ne vrouwenzot is hij echt niet.

VANESSA

Neen? Hoe noemt gij dan iemand die een weerloos meisje met mooie verhaaltjes, en veel drank in zijn bed lokt?

PIETER

Ne man.

VANESSA

Alle mannen zijn hetzelfde.

PIETER

Niet allemaal, maar zou het nu niet jammer zijn dat Carlos te weten komt wat er zich vannacht allemaal in die slaapkamer heeft afgespeeld?

VANESSA

Er is vannacht niets gebeurd.

PIETER

Dat weten wij. Maar wie denkt gij dat Carlos gaat geloven?

VANESSA

Als ge maar niet denkt dat ik mij laat chanteren.

PIETER

Ik vraag u niet om een bank te overvallen, gewoon uitstel van betaling.

VANESSA

Gij zijt al even erg als Karel, jullie denken dat jullie met liegen en bedriegen overal geraken.

PIETER

Ik zou er toch maar eens over nadenken.

VANESSA

Ik denk dat gij hier eens moet over nadenken. Ik weet dat gij mijn verlovingsring gestolen hebt, en als gij ook maar één verkeerd woord tegen Carlos durft zeggen, dan stuur ik de politie op jullie af. En dan is het zeker gedaan met jullie fitnesscarrière.

PIETER

Ik heb uw ring niet...

(Op dit moment gaat de deurbel.)

Hallo? Wie zegt u, Carlos? Ik denk dat u verkeerd verbonden bent. Hallo, Marnix zijt gij dat?

VANESSA

En?

PIETER

Marnix heeft hem binnengelaten, hij is onderweg naar boven.

VANESSA

Ik ben hier niet, en ge weet het, geen woord!

(Loopt de slaapkamer binnen, even later komt CARLOS de kamer binnen langs de trappenhal.)

CARLOS

Waar zit ze?

PIETER

Kennen wij elkaar?

CARLOS

Neen, maar ge zult mij snel genoeg leren kennen als ge ni maakt dat Vanessa hier is.

PIETER

Ik denk niet dat ik een Vanessa ken.

CARLOS

Ah neen, en wat is dit dan?

(Neemt de gsm van VANESSA van de tafel.)

PIETER

Ah, de deurwaarder. Heet die Vanessa?

CARLOS

Dus ze is hier toch, waar zit ze?

PIETER

Ze zal die gsm hier laten liggen hebben, ze is hier niet meer.

CARLOS

Dan denk ik dat het ook geen kwaad kan als ik hier eventjes rondkijk?

PIETER

Dat is eigenlijk wel een probleem.

CARLOS

(Komt dreigend naar PIETER.)

Maar problemen zijn er om op te lossen nietwaar?

PIETER

Natuurlijk, ga maar rustig eens op zolder kijken, je vindt daar altijd meer dan waar je naar zoekt.

CARLOS

Ik denk dat ik eerst eens in de slaapkamer ga kijken.

PIETER

Zou het niet beter zijn als...

CARLOS

Wat?

PIETER

Neen niets, kijk maar rustig rond, en vergeet de gids niet.

(CARLOS gaat de slaapkamer binnen, terzelfdertijd komt KAREL de kamer binnen langs de ingang van de fitnesszaal.)

KAREL

Wat is er hier allemaal aan de hand, Marnix zei dat hij een kleerkast van ne vent had binnengelaten, ne klant?

PIETER

Carlos.

KAREL

Carlos, als in de verloofde van Vanessa?

PIETER

Hoeveel Carlossen ken jij nog?

KAREL

We moeten iets verzinnen, als hij vraagt naar mij dan zegt ge maar dat Marnix Karel is.

PIETER

Karel, is het nu niet genoeg geweest met dat gelieg en dat bedrieg.

KAREL

Nog eventjes Pieter, en dan zijn we miljonairs.

PIETER

Leugenairs, dat zijn we. Ik wil Marnix niet met nog meer problemen opzadelen.

KAREL

Ik zou bijna gaan geloven dat gij echt gevoelens voor hem hebt, die kus kwam wel erg vlot daarstraks.

PIETER

En wat moet ik dan zeggen over u en die Vanessa?

KAREL

Pieter ge weet toch dat ik nooit voor een vrouw zou kunnen vallen.

PIETER

Karel gij weet toch dat ik nooit voor een klusjesman zou kunnen vallen.

(PIETER en KAREL beginnen de lachen en kussen elkaar. Op dit moment komt CARLOS de kamer terug binnen.)

KAREL

Ik vind uw contactlens echt niet Pieter.

CARLOS

Leeg!

PIETER

Leeg?

CARLOS

Ze is er niet, maar er zijn hier nog kamers nietwaar?

KAREL

Kan ik u helpen?

CARLOS

En wie zedde gij?

KAREL

Niemand, ik kom voor de meterstanden te controleren.

CARLOS

Ik denk dat ik daar eens ga kijken.

(Gaat de logeerkamer binnen, even later
komt VANESSA langs de trappenhal de
kamer terug binnen.)

VANESSA

Dat was nipt.

PIETER

Hoe zijt gij kunnen ontsnappen?

VANESSA

Toen ik hoorde dat hij mij kwam zoeken ben ik in paniek
uit het raam gesprongen en via de brandladder naar de
zolder geklommen.

KAREL

Maar hoe krijgen we Carlos Schwarzenegger hier terug
buiten?

CARLOS

(Vanuit de logeerkamer.)

Godverdomme!

VANESSA

Hij klinkt niet blij?

PIETER

Natuurlijk, hij heeft die poster voor één nacht privé
zien hangen.

(PIETER verstopt zich snel in een kast
terwijl VANESSA zich nog snel kan
verschuilen achter de deur van de
logeerkamer die openzwaait.)

CARLOS

één nacht privé, ik zal die kerel eens ne nacht privé bezorgen waar hij niet goed van zal zijn!

(Gaat langs de trappenhal naar de zolderkamer zonder VANESSA op te merken.)

KAREL

Hij is naar de zolder Pieter, ge moogt uit de kast komen.

PIETER

(Komt uit de kast.)

Als gij uit de kast zou komen, dan zouden al onze problemen opgelost zijn.

VANESSA

Hoe bedoelt ge?

KAREL

Nu niet, jullie moeten zo snel mogelijk hierbuiten zien te geraken voor die pletwals jullie te pakken krijgt.

PIETER

(Wil de kamer verlaten langs de trappenhal.)

Waar wacht ge op?

VANESSA

Ik ben al nat genoeg door op die brandladder te klimmen, ik haal mijn jas.

PIETER

Haast je, voor Carlos terug naar beneden komt.

(Gaat af.)

VANESSA

Het is maar ne jas hoor.

(Als VANESSA de deur van de slaapkamer opent staat CARLOS in het deurgat.)

CARLOS

Babe, ik ben blij dat ik u zie, ge weet dat ik gene fan ben van verstoppertje spelen.

VANESSA

Ge hebt me gevonden, zullen we dan maar naar huis gaan?

CARLOS

Niet zo snel, ik wil nog eventjes praten met de meneer van de foto.

VANESSA

Is dat nu echt nodig schat?

CARLOS

Het zal niet lang duren.

(Gaat richting de badkamer.)

KAREL

Dat zou ik nu precies niet doen.

CARLOS

Ik zal zelf wel beslissen wat ik wel en niet doe, moet gij trouwens de meterstanden niet gaan opschrijven?

(Loopt de badkamer binnen en smijt de deur met veel geweld dicht.)

Godverdomme!

KAREL

(Via de intercom.)

Marnix, kunde gij alstublieft het water terug afsluiten?

Ja de Niagara-watervallen zijn weer beginnen stromen.

CARLOS

(Drijfnat en gekalmeerd door het koude water.)

Nu zou ik toch eens willen weten wat heel die komedie hier te betekenen heeft.

(ROSETTE komt op hetzelfde moment binnen langs de trappenhal.)

ROSETTE

Dat vraag ik mij ook af. En de douches voor de klanten zijn trouwens beneden.

VANESSA

Dit is Carlos.

ROSETTE

Aah Carlos, wij hebben elkaar daarstraks aan de lijn gehad.

VANESSA

Carlos is mijn verloofde.

ROSETTE

Neen je vergist je meisje, Karel is je verloofde. Ik zou het ook verwarrend vinden, Carlos, Karel, dat is om problemen vragen.

VANESSA

Neen ik vergis mij niet Rosette.

ROSETTE

Zeg toch Mama, dat hoor ik zoveel liever.

VANESSA

Neen Rosette, ik ben niet verloofd met uw zoon. Carlos is al bijna tien jaar mijn vriend.

ROSETTE

Ik denk niet dat ik u helemaal begrijp.

VANESSA

Ik heb Carlos leren kennen op een cruiseschip zo'n tien jaar geleden voor mijn negentiende verjaardag. Mijn moeder was toen ook net samen met haar nieuwe vriend.

KAREL

Jij hebt een verloofde?

CARLOS

Gij hebt met uw poten aan mijn vriendin gezeten?

(PIETER komt de kamer binnen langs de trappenhal.)

PIETER

Het is niet wat jullie denken, Karel zou nooit een vinger naar Vanessa uitsteken.

CARLOS

Is ze misschien niet knap genoeg voor meneer?

PIETER

Karel zou dat niet doen omdat hij van mij houdt.

CARLOS

Wilt gij nu zeggen dat jullie...

KAREL

Pieter en ik zijn al jaren een koppel.

VANESSA

Dat meen je niet? Dat verklaart alles.

KAREL

Maar omdat ik bang was voor uw reactie heb ik niets gezegd.

PIETER

De waarheid is dat onze zaak een hoop schulden heeft, en Vanessa eigenlijk de deurwaarder is die heel onze zaak zou komen leeghalen.

CARLOS

Dat is nu ook niet lief hè Babe.

VANESSA

Schat, dat is mijn job.

KAREL

En omdat we het geld zo hard nodig hebben heb ik u wijs gemaakt dat Vanessa mijn vriendin was, zodat we dat geld van u zouden krijgen. Ik heb er echt verschrikkelijk veel spijt van mama.

ROSETTE

Uw moeder heeft tien jaar geleden een nieuwe vriend gevonden?

VANESSA

Ja.

ROSETTE

En jij bent even oud als mijn zoon?

VANESSA

Ja.

ROSETTE

Hoe heet uw moeder?

VANESSA

Els, waarom?

ROSETTE

Neen, niets laat maar.

KAREL

Mama, ik leg hier net mijn grootste geheim aan u bloot en jij begint weer over die del waarmee papa er vandoor is.

ROSETTE

Maar Kareltje, als Pieter u gelukkig maakt dan is dat toch niets om u over te schamen.

PIETER

En de erfenis?

ROSETTE

Natuurlijk krijgen jullie die, Ik ben zo gelukkig dat..

KAREL

Dank je mama, je hebt geen idee hoe blij je mij maakt.

ROSETTE

Ik ben zo gelukkig dat Pieter niet samen is met die rare klusjesman.

(Op dit moment komt MARNIX de kamer binnen langs de ingang van de fitnesszaal.)

MARNIX

Ik ben daar ook heel gelukkig om mevrouw.

VANESSA

En ik ben zo gelukkig dat ik jou terug heb.

(Neemt CARLOS zijn handen vast.)

CARLOS

Waarom hebt gij een andere ring aan?

VANESSA

Andere ring, hoezo?

CARLOS

(Haalt de ring van VANESSA haar vinger.)

Mike en Britney, ik denk niet dat wij dat zijn hè Babe?

MARNIX

Ja, dat is eigenlijk mijn schuld. Ik heb uwe ring nog.

(Geeft de ring aan VANESSA.)

PIETER

Gij had die ringen nog niet gaan wisselen?

MARNIX

Ik heb daar den tijd nog niet voor gehad, en dat allemaal zonder betaald te worden.

PIETER

Dat zal allemaal nu wel in orde komen met het geld van mama.

KAREL

Dat weet ik niet, nu die eikels van Fitopolis hier zijn begonnen kunnen wij die concurrentie nooit winnen. We kunnen beter een frituur starten.

MARNIX

Dat zou goed zijn, van spierballen naar bitterballen.

CARLOS

Fitopolis is toevallig wel mijn bedrijf.

PIETER

Dat meent ge niet?

KAREL

De deurwaarder en mijn grootste concurrent zijn een koppel, dat kunde niet verzinnen.

CARLOS

Ik heb een voorstel. Als Fitopolis jullie bedrijf mag opkopen, dan beloof ik jullie dat jullie hier zaakvoerder mogen blijven.

KAREL

Dat lijkt me een redelijk voorstel.

CARLOS

Maar daar is wel één voorwaarde aan verbonden.

PIETER

En dat is?

CARLOS

Dat jullie die nachten privé gaan blijven organiseren.

VANESSA

Maar dan zonder mij.

PIETER

Akkoord.

ROSETTE

En ik ben jullie eerste klant.

MARNIX

En wat gebeurt er dan met mij?

KAREL

Jij mag eerst eens uitleggen wat jij met de verlovingsring van Vanessa deed.

PIETER

Dat is eigenlijk mijn schuld. Marnix?

(MARNIX geeft de andere ring aan
PIETER.)

PIETER

Schat, we zijn nu al enkele jaren samen, en we hebben ook al wel wat samen meegemaakt.

VANESSA

Dat is het minste dat ge kunt zeggen.

PIETER

Ik zou u willen vragen...

KAREL

Natuurlijk wil ik met u trouwen.

(Zoent PIETER.)

ROSETTE

Voor de duidelijkheid, deze keer is het toch voor echt?

KAREL

Ja mama, deze keer wel.

ROSETTE

Je hebt geen idee hoe gelukkig je mij maakt.

VANESSA

Proficiat, ik denk dat ik hier niet langer nodig ben.
Maar vergeet niet zo snel mogelijk die schulden af te betalen of je zal mij hier snel terugzien.

KAREL

Ik zet de Porto alvast koud.

CARLOS

Alé Proficiat hè, Mike en Britney.

EINDE

LeeseXemp